

РЕШЕНИЕ

№ 5707

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 04.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **8466** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Производството е образувано по жалби на Р. П. В., В. Й. В. и двамата от [населено място], [фирма] със седалище [населено място] (за тримата по отношение на УПИ IV – 1527, кв. 43, м. „Студентски град” по плана на [населено място]); [фирма] със седалище [населено място] (по отношение на УПИ III – 1333, 1469, 1495, кв. 43а, м. „Студентски град” по плана на [населено място] (със собствен имот ПИ № 1333); [фирма] със седалище [населено място] (отново по отношение на УПИ III – 1333, 1469, 1495, кв. 43а, м. „Студентски град” по плана на [населено място] (със собствен имот УПИ III - 1495); Н. С. Р. от [населено място] (по отношение на УПИ I – 4369, кв. 43, м. „Студентски град” (по отношение на собствените му ПИ № 1832 и 1607, включени в УПИ I - 4369), както и по отношение на реална част от ПИ № 2602, придобита по регулация, включен в УПИ I – 2602, 2745, 2744, 44, кв. 44а, м. „Студентски град” по плана на [населено място]; [фирма] със седалище [населено място] (по отношение на ПИ № 2602, включен в УПИ I – 2602, 2745, 2744, 47, кв. 44а, м. „Студентски град” по плана на [населено място]) срещу Решение № 468 от 22.07.2010г. на СОС, в частта с която е одобрен на основание чл. 124 ал. 2 т. 6 във връзка с чл. 110 ал. 1 т. 1 и чл. 129 ал. 1 от ЗУТ 22 ал. 4 от ЗУТ план за регулация и застрояване за УПИ I – 4369 – за КОО и УПИ IV – 1527 – за КОО в кв. 43; за УПИ III – 1333, 1469, 1495 – за КОО, УПИ IV – 1496, кв. 43а и УПИ I – 2744, 2745, 2602, 47 – за КОО, кв. 44а, както и в частта на одобрената с оспореното решение улична

регулация в и около кв. 43, 43а и 44а, а именно от о.т. 17 до о.т. 38а, от о.т. 34 до о.т. 38а, от о.т. 18 до о.т. 17 и о.т. 17 до о.т. 16 (заличена), м. „Студентски град”, СО – район „Студентски град”.

В жалбата си жалбоподателите Р. В., В. В. и [фирма], представлявано от Й. В. твърдят незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречие с материалния закон. Твърдят, че незаконосъобразно е затворен с ПУП съществуващият подстъп за влизането на леки коли в УПИ IV – 1527, кв. 43 към построената в този УПИ сграда „Б. Център S” от [улица].

В жалбата жалбоподателят [фирма] твърди незаконосъобразност на оспореното решение по отношение на улицата, разделяща кв. 43 и кв. 43а. Твърди, че е незаконосъобразно, тъй като всички от съществуващите, както и от новопредвидените с оспореното решение УПИ имат излаз на улица и лице на такава. Твърди, че е незаконосъобразно отнемането на площи от съществуващите УПИ за изграждане на дублираща инфраструктура. Твърди, че новопредвидената улица е задънена откъм [улица], което я прави още по излишна.

В жалбата си жалбоподателят [фирма] отново се твърди незаконосъобразност по отношение на новопредвидената [улица], като твърди незаконосъобразност във връзка с това, че улицата е предвидена като тупик (задънена) без излаз на [улица]. Претендира разноски.

В жалбата си жалбоподателят Н. Р. твърди на първо място, че оспореното решение е нищожно, тъй като съществува противоречие между отделните части на решението и не е ясен предмета на разпореденото с решението. Твърди, че това е така, тъй като в едната част от решението неговият имот е изключен от проекта за план за регулация, а в другата част и по приетата графична част към решението неговият имот е включен в плана за регулация като от него се отнемат части за тротоар и улица. Твърди и незаконосъобразност на решението, поради противоречие с материалния закон, тъй като не са посочени правни основания, въз основа на които се издава решението в частта на одорбената улична регулация и поради това че в противоречие със закона се отнемат от имота му части за разширение на улицата, без това да е необходимо. Твърди и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно, че промяната на локалното платно на [улица], с която се отнемат части от имота му не е предвидена нито в първоначалния проект, нито в преработения проект, приет от ОЕСУТ и практически не е ясно кога и как тази промяна е внесена в проекта. Твърди освен това, че по отношение на кв. 43 има влезнал в сила ПУП, одобрен с решение № 91 по протокол № 32 от 10.12.2001г. и съответно твърди, че не са налице условията на § 2 ал. 3 от ПЗР на ЗУТ, като и не са налице условията по чл. 134 ал. 2 от ЗУТ, при наличието на които е допустимо да бъде извършвана промяна на ПУП. Твърди, че по отношение на неговия имот е приложена дворишната регулация, като обаче така приложената регулация е отразена частично в одобрения с оспореното решение ПУП. По отношение на предвиденото застрояване твърди отново нищожност, тъй като същото е предвидено под отлагателно условия, а именно при условие, че влезне в сила плана за регулация. Иска оспореното решение на СОС да бъде прогласено за нищожно, алтернативно иска да бъде обявено за незаконосъобразно като противоречащо на закона. Претендира разноски.

В жалбата си жалбоподателят [фирма] твърди незаконосъобразност на оспореното решение на СОС, тъй като незаконосъобразно от собственият му имот се отнема част от 182 кв.м., като след отнемането имота практически ще престане да съществува.

Твърди и че незаконосъобразно имотът е изключен от плана за регулация, поради неприключили съдебни процедури без да е посочено кои, а пък такива твърди, че въобще няма.

Ответникът по жалбата Столичен общински съвет, с придружително писмо изпраща административната преписка и изразява становище за недопустимост на жалбата, тъй като имотите на всички жалбоподатели са изключени от плана за регулация. Алтернативно твърди неоснователност на жалбата без да излага съображения за това. Във връзка с изискването на чл. 218 от ЗУТ е публикувано съобщение в ДВ бр. 66 от 26.08.2011г. (стр. 375 от делото) за образуваното дело, като в срока по чл. 218 от ЗУТ не са постъпили заявления от заинтересовани страни с искане да бъдат конституирани като страни по делото.

Оспореното решение № 468 от 22.07.2010г. е обнародвано в ДВ бр. 62 от 10.08.2010г. Жалбите на Р. П. В., В. Й. В., [фирма], [фирма], [фирма] и Н. С. Р. са подадени в законоустановения 14 дневен срок, съобразно действащата към момента на издаване на оспореното решение на СОС норма на чл. 215 ал. 4 от ЗУТ (редакция ДВ бр. 33 от 2008г.). Жалбата на [фирма] е попадена след изтичане на законоустановения срок по чл. 215 ал. 4 от ЗУТ (редакцията ДВ бр. 33 от 2008г.), а именно срокът за оспорване е 14 дни от обнародване на съобщението в ДВ, което е станало на 10.08.2010г., т.е. срокът за оспорване е изтекъл на 25.08.2010г., който ден е бил сряда – работен и непразничен.

Жалбата от [фирма] е подадена на 27.08.2010г., т.е. след изтичане на законоустановения срок за оспорване по чл. 215 ал. 4 от ЗУТ в редакцията действала към момента на издаване и обнародване на оспореното решение на СОС, а именно в редакцията от ДВ бр. 33 от 2008г. Поради това, настоящият състав намира, че жалбата на [фирма] е недопустима като просрочена.

Жалбите са подадени от страни имащи качеството на заинтересовани лица по смисъла на чл. 131 ал. 2 т. 1 от ЗУТ, а именно лица собственици на имоти, които са засегнати от предвижданото изменение на ПУП, като това е така и във връзка с определение № 9853 от 04.07.2011г. на ВАС, Второ отделение, което е задължително за настоящата инстанция на основание чл. 224 от АПК. Това е така, тъй като видно от изслушаната СТЕ, която съдът кредитира изцяло, като изготвени от лица със съответна техническа компетентност и при направени подробни справки, е, че имотите на жалбоподателите са включени в оспорения план, в графичната му част. Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че имотите на жалбоподателите са предмет на плана по оспореното решение, поради и което жалбоподателите имат качеството на заинтересовани лица по чл. 131 ал. 2 т. 1 от ЗУТ.

Жалбата е подадена и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол и във връзка с всичко гореизложено настоящият състав намира, че жалбите на Р. П. В., В. Й. В., [фирма], [фирма], [фирма] и Н. С. Р. са процесуално допустими.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателите Р. В., В. Василев и [фирма] са собственици по силата на представени по делото нотариални актове, договор за покупко – продажба на търговско предприятие, разрешение за строеж и удостоверение за въвеждане в експлоатация на УПИ II – 1527, кв. 43, м. Студентски град, включително с придадената по регулация част по силата на решение № 91 по протокол № 32 от

10.12.2001г. на СОС. Този имот по одобрения с оспореното решение ПУП е отреден за УПИ IV – 1527, кв. 43, м. Студентски град.

Жалбоподателят [фирма] (с променено наименование – преди П.И.С. П.) ООД и е собственик по силата на представени по делото нотариални актове на ПИ № 1333, ПИ № 1469, ПИ № 1495, отреден по предходен ПУП и с оспореното решение за УПИ III – 1333, 1469, 1495, кв. 43а, м. Студентски град.

Жалбоподателят „СОТ” е собственик по силата на представен по делото нотариален акт на УПИ III – 1495, кв. 43а, м. Студентски град, отреден по предходен ПУП и с оспореното решение за УПИ III – 1333, 1469, 1495, кв. 43а, м. Студентски град.

Жалбоподателят Н. Р. е собственик по силата на представени по делото нотариални актове, както и с придадени части по приложена регулация на ПИ № 1832 и ПИ № 1607, отредени по предходен ПУП за УПИ I – 1832,1607, кв. 43 м. Студентски град, а с оспореното решение отредени за УПИ I – 4369, кв. 43, м. Студентски град.

Със заповед № РД – 09 – 50 – 1098 от 13.08.2007г. на главния архитект на С. е одобрен предходен ПУП за имотите и кварталите, предмет на това производство, като и от СТЕ се установява, че по отношение на регулацията и застрояването на всички имоти и квартали, предмет на оспорената заповед са налице предходни ПУП. По отношение на уличната регулация в кв. 43, 43а и 44 също се установява, че е налице предходен ПУП, а именно такъв е одобрен с решение № 91 по протокол № 32 от 10.12.2001г. на СОС. Тази заповед и тези решения на СОС са оставени в сила със съответни съдебни решения на ВАС.

Въз основа на заповед № РД – 09 – 337 от 15.02.2008г. на Кмета на СО и с възлагателно писмо ТП – 92 – 00 – 8/08 от 25.01.2008г. на Главния архитект на С. е възложено изработването на план за регулация и застрояване на местността „Студентски град”, съобразно приложено към заповедта и писмото задание за проектиране.

Въз основа на това възлагане е изработен проект за план за застрояване и регулация за м. „Студентски град”. По така изпратения проект за план е направено обявление, че е изготвен в различни печатни и електронни медии, като е насрочено и обществено обсъждане, което е проведено на 02.10.2008г. в зала в УНСС, за което е съставен протокол. С писмо изх. № ТП – 92 – 00 – 8 от 13.01.2009г. проектът за плана е изпратен на Кмета на СО – район „Студентски” за обявяване по реда на чл. 128 ал. 2 от ЗУТ. Обявлението за изработения проект за ПУП (план за реструктуриране) на м. „Студентски град” е обнародвано в ДВ бр. 8 от 30.01.2009г. на основание чл. 128 ал. 2 от ЗУТ. Във връзка с постъпили възражения планът в отделни негови части е преработен и отново е изпратен на Кмета на СО – район „Студентски” за обявяване по реда на чл. 128 ал. 2 и 7 от ЗУТ. Отново е обявено обществено обсъждане на преработените части от плана, което е проведено. Обявлението за изработения проект за ПУП на м. „Студентски град” е обнародвано в ДВ бр. 65 от 25.08.2009г. вече на основание чл. 128 ал. 10 от ЗУТ.

Със заповед № РД – 09 – 143 от 17.09.2009г. на Кмета на СО – район „Студентски” въз основа на горните обявявания е наредено да се проведе обществено обсъждане на основание чл. 121 ал. 1 от ЗУТ на обявения проект на ПРЗ на м. „Студентски град”. Заповедта е публикувана на сайта на СО и във в. Новинар, пуснато е съобщение и по Д. радио, поставено е обявление и на таблата в районната администрация. Общественото обсъждане е проведено на 15.10.2009г. от 18,00 часа в зала № 2005 на УНСС. Обсъждането и становищата са отразени в Протокол от 15.10.2009г.

Жалбоподателите в това производство Р. и В. В. и Н. Р. са направили възражение по проекта на ПРЗ за м. „Студентски град” с входящи номера, както следва вх. № 04 – 01 – 25 от 23.09.2009г. и № 94 – Н – 27 от 19.02.2009г. Възражението от Н. Р. е разгледано от ОЕСУТ по протокол № ЕС – Г – 107 от 24.11.2009г. и е уважено. По отношение на възражението от Р. и В. В. няма данни да е било разгледано.

Въз основа на посоченото планът за м. „Студентски град”, е разгледан от ОЕСУТ по протоколи № ЕС – Г – 87 от 24.07.2008г., № ЕС – Г – 57 от 29.05.2009г., № ЕС – Г – 75 от 14.07.2009г., № ЕС – Г – 107 от 24.11.2009г., № ЕС – Г – 112 от 01.12.2009г., № ЕС – Г – 8 от 26.01.2010г., № ЕС – Г – 23 от 11.03.2010г., № ЕС – Г – 35 от 13.04.2010г., утвърдени от Кмета на СО и съответно във връзка с дадените препоръки проектите са процедурирани.

Въз основа на всичко гореизложено е прието и оспореното в това производство Решение № 468 от 22.07.2010г. на СОС в частта му относно регулация и застрояване на УПИ I – 4369 – за КОО и УПИ IV – 1527 – за КОО в кв. 43; за УПИ III – 1333, 1469, 1495 – за КОО, УПИ IV – 1496 и УПИ V – 2548, кв. 43а и УПИ I – 2744, 2745, 2602, 47 – за КОО, кв. 44, както и в частта на одобрената с оспореното решение улична регулация в кв. 43, 43а и 44, м. „Студентски град”, а именно от о.т. 17 до о.т. 38а, както и по отношение на затварянето на уличната регулация от о.т. 17 до о.т. 16, подстъпа към бул. Г.М.Д.. Като правно основание за издаване на решението са посочени разпоредбите на чл. 21, ал. 1, т. 11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 21, ал. 6 от Закона за общинската собственост, чл. 124, ал. 2, т. 6 във връзка с чл. 110, ал. 1, т. 1 и чл. 129, ал. 1 от ЗУТ и § 2, ал. 3 от ПЗР на ЗУЗСО, т. т. 1, 2, 4, 12, 13, 15, 17, 32 и 38 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО.

По делото са изслушани и приети две СТЕ – основна и допълнителна, неоспорени от страните, които съдят кредитира изцяло като изготвени от лица със съответна техническа компетентност и при направени съответни справки. Съгласно заключението на вещото лице Р. Ч. с обжалвания ПУП – ПРЗ по отношение на процесните имоти има допустнати процесуални нарушения във връзка с прилагането на нормите на ЗУТ и Наредба № 8, подробно описани в обстоятелствената част на експертизата. Вещото лице е констатирало също така, че в ПРЗ за м. „Студентски град” в процесната му част има пропуски и непълноти, а именно: отсъстват проучване и анализ на всички частични устройствени разработки (в сила и в процес на проектиране), съгласно заповед № РД – 09 – 337 от 15.02.2008г. на кмета на Столична община. Вещото лице установява, че имотите на жалбоподателите са включени в графичната част от плана, одобрен в оспореното решение, а същевременно са изключени от разработката в текстовата част. Установява също така, че по отношение на имотите на всички жалбоподатели, както и по отношение на уличната регулация има одобрени предходни ПУП.

Разгледани по същество жалбите са основателни, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че е оспореното решение на СОС е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл. 129 ал. 1 от ЗУТ (в редакцията от ДВ бр. 17 от 2009г., относима към момента на издаване на решението). Оспореното решение е издадено

при спазване на установената от закона форма, но при извършени съществени процесуални нарушения, както и в противоречие с материалния закон, по съображенията изложени по - долу.

На първо място основателни са възраженията на жалбоподателите за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаване на оспореното решение в оспорената му част. Видно от събраните по делото доказателства и от приетите две СТЕ е, че съществува разминаване между текстовата част на оспорено решение за одобряване плана за регулация по отношение на УПИ I – 4369, IV – 1527, кв. 43, III – 1333, 1469, 1495 и IV – 1496, кв. 43а и I – 2744, 2745, 2602, 47, кв. 44а, м. Студентски град и графичната част на одобрената с решението регулация. Видно от текстовата част на оспореното решение, е че посочените УПИ в кв. 43, 43а и 44 са изключени от плана за регулация, като е посочено, че се изключват кварталите с прилагане на чл. 16 от ЗУТ. От графичната част на плана е видно обаче, че посочените УПИ от кв. 43, 43а и 44а са включени в плана за регулация, без това да е отразено в регулационния запис. Настоящият състав намира, че това несъответствие на текстовата и графичната част на плана представлява съществено нарушение на административно производствените правила. Това е така, тъй като графичната част на плана, която се одобрява с оспореното решение, е тази от която впоследствие ще се изваждат скици и визи за проектиране и въз основа на която впоследствие ще се прилага плана. Това е така и тъй като с оспореното решение се одобрява графичната част на плана по съответно червените, сини линии, цифри и текст в зелен и кафяв цвят. В конкретния случай обаче предвид установеното несъответствие между текстовата част на оспореното решение и графичната част на плана, не става ясно кой план е одобрен. Това е така, тъй като текстовата част посочва, че изброените по – горе УПИ IV са изключени от регулацията, а от графичната част е видно, че те са включени в регулацията. Настоящият състав намира, че следва да има пълно единство между текстова част и графична част на одобрения план и при констатираното несъответствие, съдът е поставен в позицията да гадае кой е одобреният регулационен план – този при който е посочено, че УПИ - ти са изключени от регулацията или графичната част, от която е видно, че същите са включени в регулацията по представената графична част по червените линии и са част от одобрената регулация с оспореното решение. Настоящият състав намира, предвид липсата на каквито и да било мотиви в това отношение в оспореното решение и предвид липсата на обяснителна записка, което само по себе си представлява нарушение на административно производствените правила, че констатираното несъответствие между текстовата и графичната част на плана, представлява съществено нарушение на административно производствените правила, а съдът е принуден да гадае в коя от двете части на плана – в текстовата или в графичната част – се съдържа действителната воля на органа, по отношение на която следва да се осъществи контрол за законосъобразност. В тази връзка и само на това основание, настоящият състав намира оспореното решение в оспорената му част за незаконосъобразно.

Същото се отнася и за одобрената с оспореното решение улична регулация о.т. 17 до о.т. 38а, както и от о.т. 18а през о.т. 19а до о.т. 17 и по отношение на закриването на подстъпа от [улица] до о.т. 16. Посочените по – горе УПИ, които граничат с предвидените с оспорения ПУП улици са изключени от плана за регулация като намиращи се в територии, за които следва да се приложи чл. 16 от ЗУТ. Чл. 16 от ЗУТ предвижда, че „с ПУП за територии с неурегулирани поземлени имоти, както и за

територии с неприложена първа регулация по предходен устройствен план се определят необходимите площи за изграждане на обектите на социалната инфраструктура - публична собственост, на озеленените площи, обединени в зелена система, и на общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. За осъществяване на тези предвиждания с влизането в сила на плана собствениците на недвижими имоти прехвърлят в полза на общината процентна част от площта на имотите си, определена с плана, но не повече от 25 на сто”. Видно от цитираната разпоредба чл. 16 предвижда правилата за създаване на ПУП, с който се определя уличната регулация и с който се определят необходимите площи за изграждане на обекти на социалната инфраструктура – в конкретния случай улици. Видно от цитираното при изработването на план по чл. 16 съществува неразривна връзка между извършването на регулация на поземлени имоти и съответно отнемането от тях по силата на самия план на части за улици, като с плана по чл. 16 се създава и съответната улична регулация. В конкретния случай доколкото имотите на жалбоподателите с текстовата част на оспореното решение са изключени от плана за регулация до прилагането на чл. 16, то съответно би следвало да бъде изключена от плана за регулация и уличната регулация, която именно се създава по силата на чл. 16. Видно обаче от графичната част на оспореното решение, по него е предвидено за територии, изключени до прилагането на чл. 16, т.е. до създаването на план по чл. 16, улична регулация. Т.е. отново е налице несъответствие, а именно изключени кв. 43, 43а и 44а от плана за регулация, до прилагането на чл. 16 – т.е. до създаване на улична регулация по реда на чл. 16 с текстовата част на решение и одобрена улична регулация с графичната част на решението. Съдът намира, че това несъответствие е недопустимо и представлява съществено нарушение на административно производствените правила, поради съдържащото се противоречие и невъзможността да се разбере точно кой план е одобрен.

На второ място основателно е възражението на жалбоподателите за незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречие с материално правни разпоредби. Видно от събраните по делото доказателства е, че за имотите на жалбоподателите е проведена първа регулация. Същото се установява от СТЕ, като в нея подробно е посочено за кой имот кога и с какъв акт е одобрена първата регулация. По отношение на уличната регулация в оспорената част по оспореното решение също се установява, че има одобрена предходна първа улична регулация, но от СТЕ се установява, че същата не е приложена до момента на издаване на оспореното решение (стр. 450, 451, 452 и 453 от делото).

На трето място основателни са възраженията на жалбоподателите, че оспореното решение, в оспорената му част, е издадено в противоречие с материално - правни разпоредби. Безспорно се установява от приетите по делото писмени доказателства, че за УПИ, собственост на жалбоподателите и по отношение на улиците между и около кв. 43, 43а и 44а е налице одобрена предходна регулация – както по отношение на парцелите на жалбоподателите, така и улична такава. Съгласно чл. 15, ал. 1, изр. второ от ЗУТ урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи. Случаите, при които е допустимо изменение на влезнал в сила ПУП са посочени в чл. 134 от ЗУТ. В процесния случай, видно от приетите доказателства за имотите на жалбоподателите има одобрен ПУП – план за регулация и застрояване, включително улична регулация, одобрени с Решение № 92 по Протокол № 23 от 19.03.2001 г. на СОС, с решение № 91

по протокол № 32 от 10.12.2011г., както и със заповед № РД – 09 – 50 – 1098 от 13.08.2007г. на Главния архитект на С., изменена със заповед № РД – 09 – 50 – 98 от 27.01.2012г., което обстоятелство обаче не е съобразено при изготвяне на одобрения с оспореното решение ПРЗ, поради което отново е налице противоречие с материално – правни разпоредби. Предвид това, че е за имотите на жалбоподателите и за улиците, около тях има одобрена предходна регулация, то те не са подлежали на последващо регулиране, освен при наличието на някоя от предпоставките и основанията по чл. 134 от ЗУТ. В конкретния случай нито е се твърди, нито е посочено наличието на такова основание.

Най – накрая като правно основание за издаване на оспореното решение е посочен и § 2 ал. 3 от ДР на ЗУЗСО. Съгласно посочената разпоредба „При противоречие на предвижданията на влезлите в сила ПУП или одобрените до влизане в сила на ЗУЗСО планове с разпоредбите на ЗУЗСО, с общия устройствен план и с правилата и нормативите за неговото прилагане се изработва и одобрява нов или изменение на тези планове по общия ред на ЗУТ”. В конкретния случай по отношение на оспореното решение в оспорената му част, но и във всички други негови части не става ясно коя от предпоставките по § 2 ал. 3 от ПЗР на ЗУЗСО е налице – дали е налице противоречие с разпоредбите на ЗУЗСО или на ОУП. В тази връзка настоящият състав отново е поставен в позицията да гадае дали са били налице предпоставките за прилагането на § 2 ал. 3 от ПЗР на ЗУЗСО, което пък съответно препятства проверката за законосъобразност на оспореното решение.

На последно място предвид установеното, че не е налице регулация по отношение на имота на жалбоподателя Н. Р., тъй като имота му е изключен със запис в текстовата част на оспореното решение от частта за регулацията, а именно имот I – 4369, кв. 43, то съдът намира, че е невъзможно да бъде преценена законосъобразността на предвидения план за застрояване, тъй като при липса на одобрена регулация, не са налице изходни параметри, от които да бъде преценена законосъобразността на предвиденото застрояване от грледна точка на спазени отстояния.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното решение на СОС в оспорената му част по отношение на УПИ I – 4369 – за КОО и УПИ IV – 1527 – за КОО в кв. 43; за УПИ III – 1333, 1469, 1495 – за КОО, УПИ IV – 1496, кв. 43а и относно улична регулация в и около кв. 43 и 43а, а именно от о.т. 17 до о.т. 38а, от о.т. 18 до о.т. 17 и о.т. 17 до о.т. 16 (заличена), м. „Студентски град”, СО – район „Студентски град”, е незаконосъобразно, издадено при неправилното приложение на материалния закон, и като такова следва да бъде отменено.

По отношение на оспорването за УПИ I – 2744, 2745, 2602, 47 – за КОО, кв. 44а, както и в частта на одобрената с оспореното решение улична регулация от о.т. 34 до о.т. 38а, между кв. 43 и 44а, м. „Студентски град”, СО – район „Студентски град”, садат намира жалбата на [фирма] за просрочена, поради което следва да бъде оставена без разглеждане, а производството в тази му част прекратено.

По отношение на направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателите Н. Р. и [фирма] и предвид изходът от спора, настоящият състав намира същото за основателно на основание чл. 143 ал. 1 от АПК, поради което същото следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 159 ал. 1 т. 5 от АПК и чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] със седалище [населено място] срещу Решение № 468 от 22.07.2010г. на СОС, в частта, с която е одобрен план за регулация по отношение на ПИ № 2602, включен в УПИ I – 2602, 2745, 2744, 47, кв. 44а, м. „Студентски град” по плана на [населено място] и в частта на одобрената с оспореното решение улична регулация от о.т. 34 до о.т. 38а, м. „Студентски град”, СО – район „Студентски град”.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 8466/2010г. по описа на АССГ, 37 състав по отношение на [фирма] със седалище [населено място].

РЕШЕНИЕТО в тази му част има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба от [фирма] в 7 дневен срок от получаване на съобщението чрез АССГ пред Върховния административен съд.

ОТМЕНЯ Решение № 468 от 22.07.2010г. на СОС, в частта с която е одобрен на основание чл. 124 ал. 2 т. 6 във връзка с чл. 110 ал. 1 т. 1 и чл. 129 ал. 1 от ЗУТ 22 ал. 4 от ЗУТ план за регулация и застрояване за УПИ I – 4369 – за КОО и УПИ IV – 1527 – за КОО в кв. 43; за УПИ III – 1333, 1469, 1495 – за КОО, УПИ IV – 1496, кв. 43а, както и в частта на одобрената с оспореното решение улична регулация в и около кв. 43, 43а и 44а, а именно от о.т. 17 до о.т. 38а, от о.т. 18 до о.т. 17 и о.т. 17 до о.т. 16 (заличена), м. „Студентски град”, СО – район „Студентски”.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати на Н. С. Р. от [населено място] сума в размер на 730 (седемстотин и тридесет) лева, разноски за тази инстанция.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати на [фирма] със седалище [населено място] сума в размер на 720 (седемстотин и двадесет) лева, разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО в тази му част подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщението чрез Административен съд Сфое я- град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: